

KÖZMŰVELŐDÉSI, TÁRSADALMI, GAZDÁSZATI, IPARI, KERESKEDELMI ÉS NEVELÉSÜGYI HETILAP; EGYSZERSMIND BARSMEGYE ÉS A MEGYEI TANFELÜGYELŐSÉG HIVATALOS KÖZLÖNYE.

MEGJELEN:

hetenként egyszer, vasárnap.

Egyes számok 20 krajczárjával kaphatók könyvkereskedésekben.

A kéziratok a szerkesztőséghez, pénzek a reklamációk a kiadó-hivatalhoz utasítandók.

Kéziratok vissza nem adatnak.

Előfizetési föltételek.

Vidéken és Léván házhoz küldve:

Egy évre 5 frt — kr.
Hat hóra 2 frt 50 kr.

Előfizetési pénzek postautalvánnyal is küldhetők.

Hirdetések.

Hivatalos hirdetések díja a bélyeg-illetékkel együtt: 1—100 szög 1 frt 30 kr, a 100-on fölül minden szó 1 krajczárjával számítatik. E hirdetések után járó díj előlegesen küldendő be.

Magán hirdetések: négy hasábos petit sor egyszeri közléséért 7 kr, kétszeriért 6 kr, többszöriért 5 kr. — Bélyegdij minden egyes beiktatásért 30 kr.

A nyilttérben: minden három hasábos garmond sor díja 20 kr

Fölhívás.

Bukovinai magyar véreink közül 1000, haza — Magyarországra készül. Csak arról van szó, hogy előlegezzük nekik az utiköltséget, ezer embernek huszezer forintot. Adakozzunk! Hazafiúi bizalommal fordulunk Magyarországnak közönségéhez, s nem kételkedünk benne, hogy aláírásck útján rövid idő alatt beszerezhető lesz a huszezer forint utiköltség, s itthon üdvözölhetjük hazánkfiait. Az adományok átvételére a napi lapok t. szerkesztőségeit kérjük.

Budapest, 1883. febr. 28.

Somsich Pál, Apponyi Albert gr.,
Br. Prónay Dezső.

A regálék megváltása.

III.

Azon ellenvetés, mely az állami — (ámbar a községi sem történhetné máskép) — megváltás ellen fölhozatik, — hogy t. i. a papirosokkal fizetendő regáletulajdonosok azok nagyszámának a pézpiacra való bocsájtásával árban és értékben tetemes veszteséget szenvednek, — alaposnak el nem ismerhető s el sem is fogadható.

Közismeretű dolog, hogy a regálék az 1848. előtti időkben oly nehezen voltak értékesíthetők, miszerént a kisebb községekben csapláros, mészáros csak bizonyos föld s rét haszonvételének díjazásával volt megnyerhető arra, hogy a különben is csekély forgalomnak örvendő regáletulajdonos italának kimésére vállalkozzék; s a regálék értéke csak az ötvenes években kezdett emelkedni; de ezen emelkedés tulságosan zsákmányoltatván ki egyszerű, természetes következése lón a hatvanas években való csökkenése; s azontul az ipar fölszabadításának érdekében hozott szabályrendeletek által még inkább alábbszállított értékében; mindazáltal még mindig az érték oly fokán áll, melyhez a 48-iki állapot semmiféleképp sem hasonlítható.

Már pedig a megváltási érték megalapításánál, mint azt fönnebb érintők — noha bár, hacsak a 48. érték vétetnék föl, semmi jogtalanság sem történék, minthogy a feudális kor és viszonyok maradványa lévén, következetesen az akkori árak szerént volna megalapítandó, mint ez az urbéri földeknél történt — nem lehet többé a mai idők viszonyait az érték emelkedését és változását tekintetbe nem venni; s ha ezek — amint kell — tekintetbe jönnek, mindenki előtt világossá válik az, hogy a regálék értéke oly magasra száll, miszerént a papiros áresökkenése esetében is a kárpótlás az igényeket kielégítheti.

De, mint a „Pesti Napló“-ban helyesen hozatott föl, a megváltási papirosok ez esetben is mindenkor a névleges érték után nyervén kamatot, veszteségről annál kevésbbé lehet szó: minél inkább bizonyos, hogy a regáléknak jövedelmezése, ha az ipar által kívánt s szükségessé vált eddigi rendszabályok új kedvezményekkel fognak megtoldatni, — tetemesen kisebb fog.

Érezni látszanak ezt a regáletulajdonosok maguk is, azért a legélénkebb óhajlás nyilvánul e részről a regálék megváltására.

S hogy sokkal inkább lesznek ez oldalról megnyugtattva a kedélyek, ha a megváltás az állam és nem a községek által történik, mint viszont: azt az imitt-amott fölmerült jelekből és nyilatkozatokból merjük állítani.

A községek — jó részben, s különösen azok, melyek a községi adóra vannak utalva szükségleteiknek födezésében, (és vajmi kevés azok száma, melyek erre nem szorulnak és abból nem táplálkoznak) — hitel dolgában — fájdalom, nem állanak az európai színvonalon, s e részben bőven osztoznak Törökország sorsában; ezek a regálék megváltásában nem igen fogják biztosítani a papirosok árának szilárdságát, mert hiszen jövedelmeikben s vagyonosodásukban nem előrehaladnak, hanem inkább progresszíve alábbszállanak.

Az állam által per eminentiam reájok ruházott funkciók új és új terheket rónak vállalkra; korunk igényei és szükségletei elől el nem zárkozhatván, szinte új terheket hoznak a nélkül, hogy az ezek födőzésére szükséges jövedelmeket előteremtenék. Hogy lehetne hát ily viszonyok között a hitel emelkedéséről elmélkedni s szólni?!..

És ahol a hitel oly ingadozó: ugyan lehet-e várni, hogy ott egy nagyszerű pénzműveletnek — ha az mindjárt az állam által is közvetítették — üdves eredménye, s nemzetgazdasági előhaldása eléressék?!..

„Censeo Carthaginem delendam esse.“ Ne bizuk a regálék megváltását a községekre!, teljesítse ezt, mint az urbért, leghelyesebben az állam.

A gyümölcsstermelés szükségességéről hazánkban.

Villási Páltól.

(Vége.)

Ami már most a dolog gyakorlati kivitelét illeti, kétséget nem szenved, hogy a gyümölcsfaültetéseknel legfőbb figyelmet az ültetendő gyümölcsnemek és fajok helyes megválasztására kell fordítanunk, mely okból mindenekelőtt a csontárokra és ezek között különösen a szilvákra kellene gondolnunk, nemesak azért, mert azok hazánkban kivétel nélkül mindenütt jól tenyésznek, s minél jobb talajban állanak, annál jobban és rendezebben teremnek és a vizenyös talajt is legjobban kiállják: hanem, mert gyorsabban fejlődnek és teremnek, mint a lágymaguak, gyorsabban is jutalmazták a tulajdonos fáradságát és költségeit; azonkívül mert Amerikában a szilva nem terem és a szilva termése sokféleképpen földolgozható, értékesítése is könnyű. — Csakhogy a szilvák közül nem kellene oly nagy mértékben a besztezei szilva ültetéséhez ragaszkodnunk, mint az jelenleg történik; azért, mert az termésében szeszélyes, nagyobb tekeken pedig tömegesen kifagy, mint ez 1871. és 1880-ban is megtörtént; hanem határozottan nagyobb figyelemben kellene részesítenünk az ojtott szilvákat, mert azok jobb termők, a nagy hideg iránt kevésbbé érzékenyek és most már akárhány olyan fajunk van, mely nemesak külső szépség tekintetében, hanem nagyság és belső jószág dolgában is határozottan föltulmulja a besztezei szilvát és ennél fogva jobb és nagyobb aszalványt is nyújt, mint amaz, azonkívül nyers állapotban is, mint piaci czikk, hasonlíthatatlanul előnyösebb. — Ilyen fajok gyanánt ajánlanám első sorban a Victoria királynőt, az Althan és Bayav ringlóját, melyek a nálunk oly drágán fizetett „Bordeauxi“ szilvaaszalványnál mindenestre különb aszalványt nyújtanak; de kitünően diszlik és mesés módon terem nálunk az Ageni szilva is, melyből a Francziák az ugynevezett „Bordeauxi“ szilvaaszalványt készítik és a besztezei szilvaaszalványnál nagyobb csak az által teszik, hogy a félig megaszalt ageni szilvának kinyomják a magját és annak helyére egy másik szinte félig megaszalt ageni szilvát, magjával együtt dugnak, azután pedig folytatják az asza-

lást, miáltal a két szilva egygyé aszik és ugy néz ki, mintha valami nagy szilvából készült volna. — Az igaz, hogy ezek egyikét se lehet sem magról, sem gyökéjtársról szaporítani, mint a besztezei szilvát, hanem ojtani kell, mint minden nemes gyümölcsöt; azonban ezen csekélységnek korankban nem szabad visszatartani senkit sem annak szaporításától, ami jobb és tökéletesebb.

Nagy figyelmet érdemel nálunk még a kajszibarczk termelése, mert az hazánk két síkságán kiválólag jól, de egyéb meleg vidékein is jól diszlik, gyorsan fejlődik, rendezen igen bőven terem, befözöttül pedig, különösen Németország részéről, hol az csak védett helyeken diszlik, igen keresett czikk és minthogy e czélra félrett állapotban használatik, szállításra nagyon alkalmas; de idehaza is többféleképpen földolgozható és értékesíthető; faj tekintetében pedig nem okoz nehézséget, mert kevés faja van és ezek sem térnek el lényegesen egymástól. — De nagy figyelmet érdemelhet sovány, de nem egészen terméketlen talajokon még a cseresnye-, meggy- és diófa is, mert ezekkel egy kis fáradság- és költséggel sokszor oly területeket jövedelmezők kétehetünk, melyek más növény által már épen nem tehetők hasznathozóká.

Az igaz, hogy a lágymaguakat illetőleg kevésbé vagyok azon kellemetes helyzetben, hogy az ország különböző vidékeinek legjobban megfelelő fajokat ajánlhatnák nagybantermelésül; hanem azért e tekintetben sem vagyunk tétlenségre kárhoztatva, mert minálunk eddig szokásban lévén a minél több faj ültetésének elve, ezek között csak szét kell tekintünk vidékünkön figyelmesen és bizonyosan fogunk találni néhány olyan fajt, melynek jövedelmezőségében megbízhatunk. — Azonkívül pedig még jól jövedelmező hazai fajunk is van elég. — Így például én az idén szeptemberhó 6- és 7-én Somogy megyében járván, Solyomy Lipót tisztartó ur és buzgó ügybarát vezetése mellett, a tapsonyi terjedelmes szőlőültetvényeket összejártam és azokban nagy mennyiségű tölgyfánagyságu, vagyis a rendes almafákat meghaladó almafákat láttam, melyek mesés mennyiségű és a legkülönbözőbb alaku és kinézésű gyümölcsesek voltak megrakva, melyekből midőn egyet egyet megizleltem, azon sajátosság meglepetésben részesültem, hogy azok legnagyobb része édes alma volt.

Csodálkozván afölött, mi bírhatja a birtosokat ennyi édes alma termelésére, egy épen ott rakodó kaposvári gyümölcskereskedő kocsijárá lettem figyelmes, aki az édes alma méréjett 2 frtjával mérette kocsijárá, minek folytán világos lett előttem: hogy mintán egy-egy olyan jól kifejtett almafa termését, a legjobb lélekkel föl lehetett tenni 30 — 40 mérőre, miszerént egy ilyen almafa egy évi termésével jövedelmezhet 60 — 80 frtot és mivel ezen almafákat évenként jól termőknek állítják, megértettem azt is, miért termelnek a tapsonyiak annyi édes almát: melyek közül különösen a Nyári Selyem almának nevezett bizony még jó iz dolgában sem volt utósó. — De Kecskemét is az ő Nyári Piros, Nyári Pogácsa, Metett, Tüköralma fajait tartja jövedelem szempontjából a legelőnyösebbeknek, pedig ezeknek még egyikére sem igen adta rá a pomológia az ő approbátumát. — De akit mindezen tájékoztató körülmények sem képesek kellőleg utbaigazítani, az fordulhat tanácsért egy elismert hitelű gyümölcsészhez.

Az is igaz, hogy a lágymaguaknak az egyes vidékek számára legalkalmasabbak megválasztását és kijelölését is nagyon meggyorsíthatnák, ha a lágymaguak éres ideje táján szakemberek utaznák be az egyes vidékeket és ott utánna kutatván a jobban és évenként termő fajoknak, azok neveit vagy ők maguk határoznák, vagy ahhoz értők által határozatnák meg, jelentéseik eredménye fölött pedig végül egy központi bizottság határozná.

Mivel pedig az okszerű gyümölcsfatermelésnél véghetetlen nagy előnnyel bír az, ha a gyümölcsfatermelőnek biztos forrása van, honnan ojtóágait megbízható minőségben megrendelheti: mindenekelőtt semmi áldozattól sem lenne szabad visszariadnunk azért, hogy Bereczky Máténkat abba az állapotba helyezzük, miszerént kísérleti telepét ne csak kibővíthesse, hanem azt olyan állapotba is hozhassa, miszerént az az országnak Bereczky Máté halála esetére is biztosítva legyen; — azután ugyanazon ezelből, minden az állam rendelkezése alatt álló kertészetet szigorúan kellene utasítani, hogy gyümölcskísérleti telepeket ültetni iparkodjanak; — a főváros hatósága arra lenne megnye-

rendő, hogy az épülőben levő központi indóház és ke-repesi temető között, egy nagyobb-szerű kiállítási csar-nokkal ellátott kísérleti telepet és mintagyümölcsös-t állítson és hasonló telepek fölállítására az ország többi jelentékenyebb városai is biztatandók lennének. Mind-ezen telepek és kertészetek pedig úgy lennének be-rendezendők, hogy azokban minél nagyobb számú gyümölcs-fa-gondozó nyerne kiképeztetést.

Különböleg pedig, miután a tapasztalás nemcsak nálunk, hanem Európában és Amerikában is mindenütt azt igazolja, hogy a legjobb és legnagyobb számú gyümölcs-észek a lelkészekből, orvosokból, gyógyszerészekből, ügyvédekéből és tanárokból fejlődnek, aránylag legkevésbé pedig a kertészekből nővi ki magát; de mert a gyümölcsészet oly nagy fontosságú és horderejű tudomány, mint azt föntebb elég részletesen bebizonyi-tani volt szerencsém: kívánatos, sőt nagyon szükséges volna: hogy a gyümölcsészet nemcsak a gazdasági tanintézeteken, hanem a budapesti egyetemen és min-den vidéki jelentékenyebb tanintézetben előadassék. Ma-gyarország főpapjai pedig megkerestetnének az iránt, hogy papnövevényekben ne csak a gyümölcsfatermelés könnyű fogásait, hanem magát a gyümölcsészet tudomán-yát is, mint kötelezett tantárgyat taníttatnák.

Végül azzal zárom be szavaimat: hogy az eddi-ginél nagyobb erély, tevékenység és érdeklődés, ezen úgy magán, mint nemzetgazdasági szempontból oly-annyira fontos kérdés körül, ugy magánosok, mint testületek és hatóságok részéről mindenütt kívánatos lenne; mert bár egyes vidékei, pontjai vannak e hazá-nak, melyeken örömmel, meglelégedéssel nyugszik meg a gyümölcsészet szeme, mégis itt is óriásiak a helyre-igazitandó hibák. — Így például csak hogy Kecske-méret vegyük, itt általában azon eléggé nem sajnálható szokás van elfogadva, hogy egy és ugyanazon talajban a gyümölcsön kívül szőlőt is ültetnek, még pedig mind-kettőt oly sűrűn egymás mellé, hogy részint a levegő és világosság hiánya, részint a talaj kimerültsége foly-tán, most már csak minden 7 esztendőben számitanak kiélégítő termésre; pedig ha ezen a bajon nem segí-tenek, még fog jönni idő, midőn még ritkábbak lesz-nek a termések.

Másrészt hasonlíthatlanul nagyobb és terjedelme-sebb azon vidékek — még pedig a legáldottabb vidé-kek — száma, melyek a szó szoros értelmében meg-vannak halva a gyümölcsfatermelésnek; — azért ezek fölélesztése, a fönnfőző hibák kiigazitása, az egyöntetűbb és öntudatosabb eljárás meghonosítása, de különösen azon meggyőződésnek minél általánosabb elterjeszté-sére, hogy a gyümölcsfatermelésnek nagyban — azaz me-zőgazdaságilag üzött meghonosítása nálunk nemcsak jó és hasznos, hanem az általam föntebb elmondott okoknál fogva, multhatlanul szükséges is, minden tőlünk kitélhetőt el kellene követnünk; a mellett pedig soha sem lenne szabad elfelednünk: hogy Éjszak-Amerika egyesült államai ezelőtt 25 esztendővel sokkal hátrább voltak gyümölcsfatermelés dolgában, mint mi vagyunk most; hogy Éjszak-Amerika égalji és talajviszonyai sokkal kedvezőtlenebbek a gyümölcsfatermelésnek, mint a mieink: mert ott a máj, őszi barackon és epren kívül alig te-

rem más gyümölcs; — hogy Éjszak-Amerika napszám viszonyai hasonlíthatlanul drágábbak, mint a mieink: most mégis lakosai erélye és vállalkozási szelleme folytán, már alma dolgában ő uralja a világ gyümölcsfatermelését; de e mellett azt sem szabad elfelednünk: hogy a szil-vát Éjszak-Amerika is fölünk veszi; — hogy talajunk és éghajlatunk a gyümölcsfatermelésnek nemcsak jó, ha-nem kitűnő; — hogy ennek folytán gyümölcsünk épen úgy mint búzánk és borunk a legjobb az egész világon!

Az en kívül: hogy közelebb is állunk Európa gyümölcsfatermelés központjához, mint Amerika; követ-kezőleg: hogy vállalkozásunk e tekintetben nemcsak semmi riszóval nem jár, hanem sokkal nagyobb ha-szonnal biztat, mint Európa bármely országát!

Mikor jöjjenek a selmeczi dalárok Lévára?

Kellemesen hatott — azt hiszem mindnyájunkra e megyében, azon szép ajánlat, hogy a „selmeczbányai dalárda“ készségesen ad egy jótékonycélu hangver-senyt a lévai főgymnázium javára.

Midőn ez ajánlatot e lapok maeghyeti számában elolvastam, egész önkéntelen támadtak oly eszmém, melyeknek a lévai főgymnázium érdekében a sajtó utján is hangot, kifejezést adni: talán nem lesz fölös-leges.

Egy javaslattal állok itt elő, mely — hitem sze-rént — a nagy többségnél is szimpatikus visszhangnak lesz nevezhető.

Tehát a selmeczbányai dalárda eljön Lévára. Legyen előre is üdv és szívélyes „istenhozott“ nekik, a nemesszívű szomszédoknak!

Hogy eljőnnek: azt már tudjuk; s hogy szívesen fogadjuk őket: azt is tudjuk, tudnunk kell! Hogyne!, hiszen, ki ne fogadna szívesen olyan vendégeket, kiknek jelenlétében tulajdonképp mi les-zünk a vendégek!

Lehet, hogy a főgymnázium jótékonyági bizott-sága már megtette az érintkezés első lépését a neve-zett dalárdához, vagy egyelőre legalább is a szívélyes ajánlat tudomásvételéről váltott néhány barátságos szót levélileg; azt is hiszem, hogy e szép momentumra vonatkozólag a kivitel eszmeeseréjét is megindíthatta már saját kebelében. Vagy ha ezt még nem tette volna, ugy fölteszen a t. bizottság eddig tapasztalt serény hajlamáról, hogy mindezek megtételét csakis a lehető-legrövidebb időig fogja halasztani. Mindezen előintézkedésekhez hozzászólási jogot nem akarok ma-gamnak praetendálni, csupán arra nézve adom elő né-zeteimet, vagy ha úgy tetszik — javaslatomat:

Mikor jöjjenek a selmeczi dalárdisták?

E kérdést igen fontosnak tartom; s szerencse: hogy a föntisztelt dalárda szíves készséggel enged za-badválasztást az időre nézve, amennyiben husvétől fogva „bármikor“ szívesen átrándul Lévára.

Ugy hallatszik, hogy a legközelebbi hónapokban k é t h a n g v e r s e n y is rendeztetik Léván, ugyancsak az említett jótékonycélu. Tehát e két hangverseny már a priori megelőzte időben a selmeczi dalárda által ígért barátságos közreműködést; s e sze-

rént ez utóbbinak hangversenye — a körülmények kellő figyelembevételével — csakis b i m b o f a k a d a s után volna ezélszerűen és kívánt sikerrel megtartható. A tél vége és a tavasz kezdete tehát a lévai dalárda és a Schmidt-féle hangversenyek által már „lefoglalózza“ lévén: azt hiszem, ezélszerűen volna, akár közibük ékelni, akár elbük tenni selme-czi szomszédjédaink hangversenyét. Hagyjuk hát ezt utóbbra, mikor majd a tavasz teljesen kivirított pom-pájában áll előttünk.

Igen, a fülemélék évadja legyen a határidő!

Ez lesz a legméltóbb és legtalálhatóbb időszak a ben-nünket megtisztelő selmeczi dalárok föléptéhez. Ká-juk is, ránk nézve is legkedvezőbb időterminus: a tavasz.

Tehát Május? — Igen!

És talán majális is? — Igen!

Nem lesz-e sok a kettő egyszerre? — Nem.

Ez ügyben indítványom a következőleg hangzik: Selmeczi szomszédaink hangversenyét tartassuk meg t á n e z m u l a t s á g n é l k ü l; s az erre rávirradó napon pedig rendezzünk egy kedélyes „majá-lyt“, hol Terpsichore oltára mellett a „szabadság alatt“ is nyiljék már alkalom: áldozni főgymnázium-munkért.

Mert annyi bizonyos, hogy a falak közé szorított helyzetben a jótékonycélu által nyújtott élvezet el-végre is elveszti zamatos ingerét, ha ez mindig ugyan-azon kaptára vert alakban nyujtatik. A v á l t o z a t o s s á g tehát itt is szemelőtt tartandó.

Majd, mire Május havába lépünk, akkorra joggal elmondhatjuk magunkról, hogy eddig igénybevett jótékonyágunkra már igen jótékonyan hatna: ha a „szabadság levegő“ is multhatnánk a nemese szép és jó ügy javára.

Léva és vidéke ugyis régóta nem volt már ré-szese egy virágillatos, jóízű majálisi mulatságnak.

Hadd kövesse hát selmeczi vendégeink hangver-senyét egy törölmetszett vig majális, melyen hadd mu-lasson a „szabadság“ kedvére a nagy közönség! Legyen ott jelen a gymnáziumi ifjuság is, hadd ta-nuljon lelkesülni: mint kell áldozni a nagy ezélokért! Legyen ott ez ifjuság*) azért is, hogy jelenlétének firmájával odaintse és vonzza a lelkes szülők tiszte-letreméltó szép számát még a távol vidékekről is!

De legyen ott, e majálison Selmecz városának nemesszívű dalárdája is!, hadd mulassanak ők is ve-lünk együtt kedvükre és kedvünkre! Ha tegnap énekeltek, ma nekik szóljon a dal, a rokonlelkek dala: „Éljen a barátság!“ Egyebet ugysem adhatunk nekik, mint őszinte barátságunkat, baráti jobbnakat.

Ez az én eszmém, ez az én ideám a föntisztelt dalárda lévai hangversenyére vonatkozólag. Részle-tekbe nem bocsájtkozom. Én az alapeszme hurját megpendítettem. E hangot fölfogni, kiszinezni s kelte-mes akkordá képezni: a főgymnáziumi bizottság lelkes tevékenységének lesz hivatása, ha ugyan ezt (min nem kételkedem) tenni hajlandó.

*) Természetesen csak a nappali időszakban. — r.

Tárcza.

Barsvármegye 1873-tól 1876-ig.

— Irta: Januárius. —

VI.

Személyes szabadságunk biztosítására az ural-kodó politika a balpárt hurrá-h-i mellett a k é t k a m a r a i rendszerrel boldogított bennünket.

A börtön, mint alsóhá-z, századok óta áll fönn s az uralkodó személyes politika tanai szerint kezében tartja az iniciatívát, a kezdeményezési jogot; mert legelőször is ide vezettedik a pandurok, mint szabad választók által a megvá-lasztott; itt kezd politikai pályáját, itt latolga-tatja a szabadság becsét.

Törvényeink szerint ugyan a b ö r t ö n — nem állítjuk, hogy egészen helyesen — a p o l i t i c u m t ó l elvétetett és a j u r i d i c u m főnhatósága alá helyeztetett.

Barsvármegye alispánja ezt tekintetbe nem vette, hanem a régi jog alapján a börtönt, mint a l s ó h á z a t a politicum számára recuperálta; s tetejébe a fölsőházat szabadakaratóból — a megye tudta-és hire nélkül — o e t r o y r o z t a.

E fölsőház neve: l é c z k a m r a.

E csinos alkotmány 8—10 □ területű, 5—6' ma-gassagu, élesre faragott léczekből szerkesztett kalitka, kellő léczajtó-és pódiummal ellátva, mely pódium ki-vánatszerént le-és fölemelhető, totható. Nagyon de-moeraticus intézmény, mert csak az alsó-házi tagoknak van első sorban joguk ennek élveze-tére; ezek pedig az alaptörvények szerint a pandurok által a legalsóbb néposztályból szoktak választatni. Amár megtörténhetik, hogy a szolgabírák, vagy alispán különös tetszéséből mások is neveztetethetnek meg: a fölsőház z b a n i állással (de nem ülésel, mert abban ülni nem lehet) nagy-kegyelmesen me-g k i n á l t a t h a t n a k!

Az így berendezett, két-k a m a r a v a l bíró, új módi alkotmány Barsvármegyében a főispán örködése alatt — mint mondkó, jó ideig a megye tudta és hire nélkül háborítatlanul virágzott.

A járásokban, a beérkezett jelentések szerint az emberi jogok tisztelete minden kívánni valót meg-haladott.

S z k l e n ó b a n; megyénk határain túlról ér-kezett fürdővendégeink bálulva szemlélték megyei al-kotmányunkat. Igaz, de sajnós, hogy azt nem irigyelték.

Oszlányban, Maróthon, Verebélyen, Sallóban és mindenütt, hová a szolgabírák és az alispán karja kiterjedt (és ugyan hová nem terjednének ki ezek a vármegyében?!), mint valódi áldást üdvözölték ez al-kotmányt az annak sáncaiba befogadott halandók.

Midőn az 1874-ik év kezdetén a lévai járásban az ujoncozás Léváról N.-Sallóba tététt át, és ez ál-tal a honvédelmi miniszteriumnak — (mert a Léván székhelyvel bíró tisztek az ujoncozásra menni, s ezzel az államnak új és nem hasznos költségeket okozni kényszerítették) okot szolgáltatott a jövő ujonco-zás megtartását Lévára visszarendelni: a meggye-hatós-ág részéről annál könnyebben lehetett reprae-sentálni, hogy a megye közönsége (bár erről semmi tudomása sem volt) N.-Sallóban kívánja meg-tartatni az ujoncozást; mert a járásbeli oly községek előljárói is, kiknek Léván keresztül, vagy ennek tö-szomszédóságából 2—3 mértföldnyi távolságra N.-Sal-lóba kelle vándorolni: azt nyilvánították s a szolga-bírák által e tárgyban gyűjtött aláírásokat saját alá-írásukkal is támogaták: hogy ők szívese-ben és o l s ó b b b a n m e n n e k N.-Sallóba, m i n t L é v á r a ! !

Nehéz elhinni, de ha az alkotmány parancsolja: meg kell lenni!

Ezt bizonyosan a két-k a m a r a i rendszer és az ennek folytán a törvény és az emberi jogok iránt kifejtett, mély tisztelet okozta.

Ezt a tiszteletet és hatást fokozni a „k d o s a c h e e b i t m o s i t a m b y t“ mottóju, s minden áramlathoz szegődő uri inasa a mindenhatók-nak — igen ügyesen buzgólkodott, midőn a községi előljáróknak nemcsak kilátásba helyezte, hanem — mint a gárda egyik tagja beleegyezését is előre adta, hogyha messzebbre mennek: t ö b b n a p d i j a t szedhetnek, s kényelmesebben élhetnek.

Az ilyen szabadságbeli s alkotmányvédő argu-mentum aztán legyőzhetetlen!...

D e n i n e s ö r ö m ü r ö m n é l k ü l !

A nagy megyei szabadságok és alkotmányvédő intézmények verőfényes napjára egyszerre és váratlan-ul, élében nagy villámokat hordó, sötét boru nehezedett.

A garami járási szolgabíró p a i r - t u l a fölső-házba egy zsidót nevezett ki; (tudjuk pedig, hogy a zsidók napjainkban nagyon érzékenyek ugyan, de nem r a n g v a d á s z o k és méltóságok után sem kapzsik) s kényszeríté, hogy új m é l t ó s á g o s á l l á s á t e l f o l g a l j a s n y o l e z n y o l e z ó r á n k é n t viselje.

Az új pair amint a fölsőházból kilépett, forradalmat támasztott, s annak segélyével nemcsak a fölsőházat rombolta szét, hanem az uralkodó alispán-, bocsánat: nem az al-, hanem a f ő i s p á n trónját ledöntötte, világos jelölül annak, hogy a sok szabadság megárt!

Hogy pedig ilyen s ehhez hasonló szabadságok áldásaiban és alkotmányvédeiseiben a legujabb idők sze-rént is nyakig uszunk: azt szívesen concedáljuk az uralkodó balpárti, személyes politika vívmányainak!

(Folyt. köv.)

Kossuth Pestmegyéhez írt levelének olvasásánál.

Szívem, eszem, lelkem megrendül bus levelednél, Melyben a fájdalom ül, s ejt keserű könyveket.

Ó, van-e szív, lélek, vagy erő, mely meg ne hajoljon

A szellemfenség e csoda képeinél!..

Ajkidról szól itt egy nemzet bánata hozzánk!..

Ah, ha te elszálltál: néma lesz... árva e

h o n ! —

Luna.

A legyező-pálma.

(Palma barsiensis praeceptorum.)

Az új fölfödözéseknek rohamos idejében

Nincs lehetetlenség! — Példa mutatja ime:

Gazdák egyletiről most Irrideus földözé föl,

Hogy már „pálma-növényt“ termel a barsi

talaj, —

S nyom „pálmat, irodalmit“ iskolamesteri

kézbe... —

Nem „virgács“ ez ugyan, csak hasznos „legező“:

A „b a d a r i z m u s t“ — „hess te bogár!“-ként hajtani

véle... —

Nemde e fölfödözés irrideálni való??

Egy oeconomus.

Ha ezt teszi: övé lesz a nap dicsősége, nekünk csak a haszna marad.

Egyébiránt a jövőben rendezendő nyári mulatságokra nézve még nem most szoltottam utószor. r.

Különfélék.

— Barsvármegye törvényhatósága f. évi márcziushó 15-én közlést tart, melynek tárgyait a következők fogják képezni: 1. Alispáni jelentés az 1882. év II-ik feléről. 2. Schönner Ferenc kistapolcsányi járási szolgabírónak elhalálása folytán tisedésbe jött szolgabírói állás betöltése. 3. Az időközben leérkezett törvények bemutatása. 4. Az állandó választmány által előkészített ügydarabok, nevezetesen: a) miniszteri, közigi, leiratok, b) a társtörvényhatóságok átiratai, c) az 1883-ik évi közigi, árva- és gyámhatósági költségvetés, d) a házi pénztár 1882-ik évi zárszámadásai, e) az ut- és hidépítési 1882-ik évi zárszámadások, f) az ar-maróthi megyei közkórházi 1882-ik évi zárszámadások és az 1883-ik évi költségeloirányzat, g) a megyei közmunka 1883-ik évi eloirányzata, h) a Majthényi-Bálint-féle népnevelési alapítvány pótalapítványi oklevélnek bemutatása, i) az adó-főlszámoló bizottságba 2. rendes és 2. póttag megválasztása, k) a loavató bizottság 1883-ik évi megalakítása, l) egyéb, e közgyűlés hatáskörébe tartozó ügyek elintézése.

— Egy czukorgyárból szőnyeg-pokróczgyár, jobban mondva: semmi sem. A budapesti Ha a s-czég, amint tudva van, múlt évben a megbukott a r.-m.-aróthi czukorgyár nagyszerű épületét több évre bérebevette s azt szőnyeggyárrá berendezte. Hírlik, hogy a napi ártermelés olyan csekély, hogy a gyár aligha tarthatja fenn magát. Beavatottak a bajokát több akadályozó, de azért könnyen leküzdhető körülmények tulajdonitják. Először is állítják, hogy a gyár tulajdonosa olyan fukarul fizet (egy napra 30—35 kr!) hogy a napszamosok mind otthagyják a gyárt. Aztán, az igazgató túrlétszett német ember lévén, nem tudja beletalálni magát az ottani viszonyokba, szidja a magyart, gunyolja szokásainkat, intézményeinket, a köznéppel pedig egy nyelven sem tud érintkezni stb. Sajnálni kellene, ha ebből a hazai (egyedüli) vállalatból sem lenne semmi sem, pláne egy külföldi inkarnátus német, szeszélyes vagy miféle gnädiger Herr Director miatt! — Az egészet különben némi fontartással közöljük.

— Özv. Zsitnyan Jánosné, szül. Magyar Mária asszony f. évi február-hó 24-én élete 68-ik évében Léván elhunyt. A meghaldogult csendes családi körben élte le napjait. A szerető család, rokonok s ismerősök fájdalmát enyitse a család tisztelőinek őszinte részvéte. Az ez alkalommal kibocsájtott gyászjelentés szövege a következő: „Szakmár Endre szül. Zsitnyan Antónia és nejje Szakmár Endre, valamint gyermekei Mariska és Margit szomorodott szívvel jelentik a forrón szeretett édes anyja, napa, és nagyanya özv. Zsitnyan Jánosné, szül. Magyar Mária asszonynak f. évi február-hó 24-én esti 9 órakor élte 68-ik évében, hosszabb szenvedés és halotti szentségek ajtatos felvétele után történt gyász elhunytát. A boldogultnak hült teteme f. hó 26-án délután 4 órakor fog a lévai r. kath. sírkertben örök nyugalomra eltemetni, az engesztelő sz. mise áldozat pedig f. hó 27-én reggel 8 órakor a lévai plebáni templomban bemutatni. Léván 1883, február-hó 24-én. Áldás hamvaira!“

— Dr. Levatic Kálmán sz. Fodor Erzsike életének tavaszán, február-hó 28-án Pápan elhunyt. Tegnap helyezték az alig egyéves háasság után elhunyt szerető nő s fiatal anyja hült tetemeit Könkösön a családi sírboltba öröknyugalomra. — Az emlékezet és szeretet anyaga lebegjen fölötté! — A vigasztalhatlan férj kimondhatlan bánatát és picziny gyermekének, Belának pótolhatlan veszteségét enyhítse a szerető rokonok s barátok benső részvéte.

— Dividenda. A Lévai Takarékpénztár múlt évi szelvényeit 14 frttal, az Ar.-Maróthi Takarékpénztár 12 frttal, a Lévai Takaré- és Hitelintézet szintén 12 frttal váltja be.

— Arany lakodalom volt megyénk Nagy-Lülley községében, múlt hó 19-én, hol Lülley Péter s neje szül. Cs. s n. y. Johanna ottani lakosok ülték meg 50 év előtt kötött házasságuk aranylakodalomát. A lüllei kápolnába a nevezett napon d. e. 11 órakor indult a nászmenet istentiszteletra, hol Szakmár János nagymányai esp.-plebános, káplánjának és Lülley Tivadar melléki plebánosnak segédlete mellett megáldotta a veterán házaspárt. Ezen ünnepélyt fényes ebéd követte fűszerezve számos fölköszöntővel, végül pedig reggelig tartó táncmulatság fejezte be a nevezetes nap örömeit.

— A lévai főgymnázium érdekében kiküldött bizottságnak szives figyelmébe ajánljuk a jelen számunkban közölt harmadik cikket, melyben egy életrevaló eszmét juttat köztadomásra az illető cikkiró.

— A Szondi emlékre eddig begyűlt 2866 frt. 28 kr. összeget az esztergomi hercegprimásnak, mint Drégelyvár jelenlegi birtokosának adta át az emlék föllállításának végreh. bizottsága. A hercegprimás az emlék föllállítása iránt készségesen megígérte hathatós intézkedését. Az emlék alakjára nézve egy kápolna építésében történt megállapodás. E kápolna a folyton pusztuló váromok helyén, vagy ha ez nem volna lehetséges, mégis lehetőleg közel fog fölláttatni Szondi elestének helyéhez.

— Kis Apáthiban múlt hó 28-án volt a végleges kántortanító-választás. Ez állomást Krizsánovics N., volt óhaji segédtanító nyerte el.

— Kneze községben, mely testvérhelység Kis-Apáthival, a múlt napokban három ház és két-kazal szalma égett el. Tűzoltók sehonnán sem jöttek.

— A „Zürichi Magyar Egyesület“ 1882-ik évi működéséről beküldött hozzánk a jelentés, melyet Perle Ede bars megyei illetőségű, zürichi technikus, mint egyesületi titkár tett közzé. A jelentés szerint segélyeztetett az egyesület által 1882-ben 32 egyén, nagyobb részt iparossegéd, rögtöni segély alakjában (3—10 frank) 96 frankkal. Nagyobb segélyt is adott az egyesület, amenyiben egy megszorult derék iparostársunkért kétizben mintegy 250 frank erejéig kezekedett. Az egyesület alaptőkéje a múlt évben 100 frankkal szaporodott. Jelenlegi állása 1316 frank. Az egyesületi könyvtár állása: 829 mű, 860 kötetben. Tagok száma: 77.

— Pályázat. A zsarnóczai m. kir. erdőhivatalnál betöltendő egy 550 frt. fizetéssel javadalmazott erdészjelölti-, előléptetés esetében egy 480 frt. segélydíjas 1-ső osztályu-, esetleg egy 360 frtos 2-od osztályu erdőgyakornoki állomás. Pályázók fölhívattak, hogy szakképzettségüket, az államvizsga letételét, a hivatalos magyar nyelvnek szóban és írásban teljes bírását, az ujonan belépők korukat, erős és egészséges testalkatukat s különösen ép hall- és látképességüket, valamint az erdőakademia teljes végzését igazoló okmányokkal fölszerelt folyamodványaikat f. évi márcziushó 31-ig a Zsarnóczai m. kir. erdőhivatalhoz benyújtsák.

— Rövid hírek: Történelmi kiállítást rendeznek Bécsben f. év szept. 12-én annak emlékére, hogy ez évben lesz 200 esztendeje, miönn Szobieszky lengyel király fölszabadította Bécs városát a törökök ostromától. — A gazdasági egyesületek a napokban tartották országos értekezletüket, mely alkalommal előn fogadva a lapunkban is ajántha hozott „szabad egyesülés“ eszméje és jövedelmek emelésének forrásául a megyék megadóztatása. Ezek s egyéb végzések szövegezésére bizottság küldetett ki. — Pozsony városában a közelgő tavaszra, műkiállítást rendeznek, melyben a Pozsonyban és vidékén levő műtárgyak, festmények, szobrok, rajzok, fényképek és műipar-cikkek lesznek kiállítva. — Bomba merénylet történt e héten Rómában az osztr.-magyar nagykövetség palotájában, azonban senkisémet a bajnak áldozatul. — A polgári és katonai hatóságok közt fölmerülő „nyelvkérdések“ szabályozása végett tárgyalások vannak folyamatban a magyar kormány és a közös hadügyminiszter között.

— Apróságok. Boldog házaspár. Miként van az, hogy ön oly boldogul él nevével? s dacára, hogy 20 éves házasság, még egyszer sem czivakodtak? — E kérdésre így válaszolt a megszólított: „Ez nagyon egyszerű: a feleségem reggeltől estig mosni jár, én pedig éjjeli ör vagyok.“ Sz.

Fotografiai állás. Egy öreg tanító ült a fényképezés előtt, de minden dirigálás dacára igen ügyetlenül helyezkedett el az öreg tanító. Végre türelmesen várva a rossz pozitúra fölött, e szavakra fakad a fényképező: „Nagyon rossz állása van uraságodnak!“ — „Bizony, igaz!“ — válaszol a tanító, — folyamodtam én már jobbjéret eléget, de nem volt semmi eredménye.“ Sz.

Közgazdaság.

A bor dohos szagának elvonásáról.

(Vége.)

Az ekképen gyógyított borunk az olaj elnyelő képességénél fogva sok kellemes anyagától fosztatván meg, tanácsos azt az utolsó derítés előtt egy hasonló minőségű egészséges borral fölfrissíteni, mely hozzá adott bor után az olaj által elvont kellemes anyagokat legalább részben pótolni fogja.

Zamatos és szagos boraink az ilyen eljárás által zamatjuk és illatjuk nagy részét vesztenék, miért is az ilyen borok javítására — a hasonnemű szőlőfaj törkölyjére való fejtést s az újra való erjesztést vélem alkalmasabbnak.

b) A törkölyre fejtés és újra erjesztés. Ezen módot mint fönnebb már említém, fiatalabb borok javításánál alkalmazzuk. Itt is amint észrevet- tük, hogy új borunk valamelyike dohos szagot vett át a hordótól, — azt abból azonnal átfejtjük egy egészséges tiszta, de jól kénezt hordóba, s ha messze volna a szüretelési idő, akkor a fejtési idő elérkeztével ezen borunkat is ép úgy, mint a többi lefejtjük, csak hogy az ennek szánt hordót jól bekénezzük. — Elérkeztvén a szüret, a javítást akként eszközöljük, hogy a javítandó bor mennyiségének megfelelő friss, kipréseletlen törkölyt egy akkora kádba teszünk, melyben a gyógyítandó bor is megfér; ha pedig ilyen nem lenne, akkor megosztjuk a törkölyt s annak aránya szerint fejtjük reá javítandó borunkat, mely 12—24 órai törkölyön-állás után a préselével együtt egy tiszta egészséges hordóba fejtendő.

Mint hogy borunk új czukor- és erj-anyagot vett magához, nagyon természetes: új erjedést fog kezdeni, miért is a hordót egészen tele tölteni, vagy akonáját leverni nem szabad. Hogy pedig ezen új erjedés alatt borunkat az ecetesedéstől megóvhassuk, a hordó nyílásába az erjesztő csöveket, nyakravalós akonákat légmentesen kell beilleszteni, ezeken át az erjedés alatt folyton fejlődő szén-sav a magához ragadott, s a bornak kellemetlen izt és szagot kölcsönöz gázzal együtt el illanhat anélkül, hogy a borhoz levegő s azzal együtt ecetgomba juthatna. Az erjedés megszüntetvél eltávolítottván az erj-csövek, a hordók tele töltetnek s leakonázva továbbra ép úgy kezelgetnek, mint a többi egészséges borok.

Makay Sándor.

Közönség köréből. Ki az igazi magyar?!

Ös Lehelünk hangos kürtjén ám kéne kifujni E kérdést, hogy az ő hira terülne tovább. Ezen monda hajdan találóan jellemezte a magyar hazafiságot. Jelenleg azonban nem kell Jászberénybe

zarándokolnunk, hogy ott. Ös Lehelünk kürtjén fujjuk ki a jellemző kérdést: mert hiszen itt Bars megyében e kérdésre Léva városának értelmisége oly fönséges értelemben és oly nagy mérvben megfelelt, hogy amál még ös Lehelünk sem tanusítá magasabb fokát a magyar hazafiaságának. (?) — Szerk.)

Léva városa hajdan a török időkben védbástyáját képezte a bányavárosoknak; jelenleg pedig, hogy hazafias hivatását hajdani magasztosságával párhuzamos idommal betöltse, a fajgyűlölet áramlata ellen épít egy megdönthetetlen védbástyát.

Ezen derék magyar városra szépen alkalmazható ezen régi latin közmondás:

„Regis ad exemplum totus componitur orbis.“

Igen, a város első tisztviselője, a polgármester ur, és a város érzelmeinek leghívebb tolmácsa, a Bars szerkesztősége sorakoztak legelső bajnokul a „Magyar-tót testvériség“ hazafias zászlója alá. A vezéreket pedig nyomban követte a nagy közönség.

A város hazafias szellemtől ihletett értelmisége jól megérté a jelenkor követelését. Tudja és érzi, hogy a rubelekkel érvelt pánszláv igazságok ellensúlyozására a pusztaszóval hirdetett hazafiság nem nyomja le a mérleget. Hogy tehát hazafias lelkesedésének a tények terén is nyomatékot alkosson, a Bars 7-ik számú kiadványának hasábjain névszerént ismertetett lévai értelmiség összesen 51 frtot tett a magyar szellemi mérleg serpenyőjébe, oly czéllal, hogy a hazaellenes eszmékkel telített rubeles serpenyő az érték nélküli pusztaszóval légkörébe föllebentessék.

A lévai nemesszívű értelmiségnek egyetlünk hon- testvéri haláját kifejezve, azt mondjuk: hogy Léva városa eddig is ernyedetlen kitartással ápolá őseitől öröklött magyar hazafiságát; de különösen az idén, rövid idő alatt, két nagyszerű műveletével az ég legragyogóbb csillag-koronáját tevő föl saját fejére. (?) — Szerk.)

Ugyanis: a főgymnázium javára rendezett és sorsjátékkal kapcsolatos táncvizsgalom eredménye bármely nagy városnak is dicsőségére válnék. De hogy áldozatkészségét a jótékonyág terén még más irányban is gyümölcsözővé tegye: hazafias bőkezűségével a szent-benedeki szerény és zajtalanul működő „Magyar-tót testvériség“ nevű népművelődési egyletbe is új életet öntött. Ez által lehetővé tétetett, hogy az egy- let a haza köpiüből mézet gyűjtsön és azt a magyar szellemi művelődés töleseren a tót ajku nép lelkébe csurgassa.

Kövesse Léva városának magasztos példáját a haza minden városa és községe!, akkor a halhatatlan gróf Széchenyi István örvendetes jóslatának megvalósulását bizton remélhetjük, hogy:

„Magyarország nem volt, hanem lesz.“

Hazafiai tisztelettel

Thuránszky Nándor, Ondrejkovics János, egyleti jegyző, egyleti elnök.

Nyilttér.*)

I.

Léván, a szappanos-utczai 447-ik számú ház eladó. Bővebb értesítést ad a szerkesztőség.

II.

Három öl legjobb minőségű széna és négy öl sarju eladó.

Bővebb értesítést nyerhetni Léván, Levatic Gusztáv ur ügyvédi irodájában.

III.

Léván a sörház-utczában, Lévy Sándor tulajdonát képező két, ujonan épült, szolid lakház, melyek 250—300 frt. évi haszonbért jövedelmeznek: szabadkézből eladók. Bővebb fölvilágosítást ad lapunk szerkesztő s kiadó-hivatala.

IV.

A megküldött könyv nekem nagy szolgálatokat tett, mert nemcsak ön, a ki már teljesen reménytelen valék, hanem számos ismerősöm is a benne foglalt tanácsoknak köszönhetik egészségök helyreállítását. — Ezeket írja egy szerencsésen kiépült a „Dr. Airy gyógyomdjáról.“ E 416 lapra terjedő kitérő munkában nem csak a betegségek leírása foglaltatik, hanem egyszermind oly gyógyszerek is vannak felsorolva, melyek tényleg jóknak bizonyultak, úgy hogy a beteg a felesleges kiadásoktól mentve van. Egyik szenvedőnek sem kellese tehát elmulasztani e könyv megszerzését, mely Richter kiadó-intézetben Lipcsében jelent meg. E könyv 75 kr. beküldés mellett Gorischek K. egyetemi könyvtáros által (Bécs, I. István-tér 6. sz.) kívánatra bérmentve küldetik meg.

Szerkesztői üzenetek.

P. — Honának. Beküldött versét átolvastuk s azt mondhatjuk fölöle, hogy nincs érzelem és eszme híjával; a verssorok azonban szokatlan hosszúságúak és épen e miatt nehezekek, nem lüktet bennük a rhytmus, pedig a magyar verselésnek ez adja meg a formai zamatot. De azért ne lankadjon ám!

Kisnek. Nem tehetjük. Aféle commissiókat csakis közérdekü — s nem egyes személyre vonatkozó dolgokban szoktunk elfogadni.

S. W. J.—nek, Ipolyságh. Valódi nevét tudassa velünk. A múlt alkalommal is csak loyális kivételképen mellőztük e kívánatunkat, melyet egyébként bárki irányában is fönn szoktunk tartani. Vesse alá magát ez olv. gyöngye paragrafusának: s akkor bebocsátjuk a czirkuszba a különben szellemes viadort, bármily álnév alatt is.

H. — M.—nak. Szeged. Husvóra találkoznunk-e? Jőjjetek!

K. P.—nak. Arad. Küldeményünket megkaptad-e?

*) E rovat tartalmáért nem felelős a Szerk.

Felelős szerkesztő és laptulajdonos: Holló Sándor.

3015. 1882. sz. **Árverési hirdetmény.** 54.
(Kivonat.)
A lévai kir. járásbíró mint telegkönyvi hatóság részéről közhírré tétetik, hogy **Rosenberg Jónás** perbeli lakos végrehajtónak, Belák Mihály által gondnokolt **Fótyi Márk** kis-oroszka lakos végrehajtást szenvedő elleni **260 frt.** tőke követelése, ennek 1874. évi június 1. napjától járó 6% kamatai továbbá a 49 frt. 50 kr. perbeli és a már eddig 10 frt. 80 krt. tevő, ugyan ezennel 9 frt. 65 krban megállapított valamint a még fölmerülő, végrehajtási költségei kielégítése végett lefoglalt következő ingatlan vagyonság u. m.: a gondnokság alatt levő Fótyi Márknak a fön megnevezett bíróság területéhez tartozó Kis-Oroszka községben 2. sz. telekjegyzőkönyvben A. + 1. továbbá a 99. ivben A. I. 1-2. III. 1. a 102. ivben A. I. 1-8. II. 1-8. III. 1-8. és a 101. ivben A. + 1-3. sorozatok alatti **fekvőségekben** $\frac{16}{144}$ rész tulajdoni jutaléka az **1883. évi márczius hó 15.** napján délelőtti 10 órakor **Kis-Oroszka** községében a községi bíró lakásánál az 1881. LX. t. cz. 169-174. §§-ok szabálya szerént megtartandó bírói árverés útján a kikiáltási áron alul is eladatni fog.
Erről a venni szándékozók azon hozzáadással értesítetnek, hogy az ezel egyidejűleg megállapított árverési feltételek szerént:
1-ör. A megállapított kikiáltási ár; a kis-oroszka 2. sz. tjkvben A. + 1. sorsz. alatti bírói hatóságra **49 frt. 28 kr. o. é.** a kis-oroszka 101. sz. tjkvben A. + 1. sorsz. alatti bírói hatóságra **323 frt. 93 kr. o. é.** az A. + 2. sorsz. alatti bírói hatóságra **161 frt. 97 kr. o. é.** az A. + 3. sorsz. alatti bírói hatóságra **181 frt. 67 kr. o. é.** a kis-oroszka 102. sz. tjkvben A. I. 1-8 sorsz. alatti bírói hatóságra **1100 frt. 45 kr. o. é.** az A. II. 1-8. sorsz. alatti bírói hatóságra **550 frt. 48 kr. o. é.** az A. III. 1-8. sorsz. alatti bírói hatóságra **550 frt. 48 kr. o. é.** a kis-oroszka 99. sz. tjkvben A. I. 1-2. sorsz. alatti bírói hatóságra **233 frt. o. é.** végre az A. III. 1. sorsz. alatti fekvőségekbeni illetményre **21 frt. 70 kr. o. é.**
2-ör. A venni szándékozók tartoznak az árverés alá becsajított ingatlanok kikiáltási árának 10%-át bántpénzül készpénzben vagy óvadékképes értékpapírban letenni.

Az árverési feltételek többi pontjai a hivatalos órák alatt ezen telegkönyvi hatóságnál és a Kis-Oroszka község előljárási hatóságánál is megtekinthetők.
A kir. járásbíró, mint telegkönyvi hatóság. Léván, 1882. évi nov. hó 12-én.
GYENES JÓZSEF, kir. járásbíró.
III.
Árverési hirdetmény. 58.
(Kivonat.)
A lévai kir. bíró mint telegkönyvi hatóság részéről közhírré tétetik, hogy a beszerzebányai **püspöki uradalom** vajtatonak **Baocik András** végrehajtást szenvedő elleni **72 frt. 94 kr.** tőke követelése, ennek 1878. évi májushó 1-ső napjától egy 7 frt. 99 krnak 1864. évi október 31-től járó 5% kamatai továbbá a 8 frt. perbeli és a már eddig 11 frt. 36 krt. tevő, ugy az ezennel 8 frt. 60 krban megállapított, valamint a még fölmerülő végrehajtási költségei kielégítése végett lefoglalt következő ingatlan vagyonság u. m.: Bácaik Andrásnak a fön megnevezett járásbíró területéhez tartozó Gr.-Szöllös községben 134. sz. tjkvben A. I. 1-7. sorsz. alatti **fekvősége** s ennek tartokára **1883. évi márcziushó 12.** napján délelőtti 9 órakor **Gr.-Szöllös** községében a községi bíró lakánál az 1881. LX. t. cz. 169-174. §§-ok szabálya szerént megtartandó bírói árverés útján a kikiáltási áron alul is eladatni fog.
Erről a venni szándékozók azon hozzáadással értesítetnek, hogy az ezel egyidejűleg megállapított árverési feltételek szerént:
1-ör. A megállapított kikiáltási ár, **1708 frt. 50 kr. o. é.**
2-ör. A venni szándékozók tartoznak az árverés alá becsajított ingatlan kikiáltási árának 10%-át bántpénzül készpénzben, vagy óvadékképes értékpapírban letenni.
Az árverési feltételek többi pontjai a hivatalos órák alatt ezen telegkönyvi hatóságnál és a Gr.-Szöllös község előljárási hatóságánál is megtekinthetők.
Kelt Léván, a kir. bíró mint tkvi hatóságnál 1882. évi decz. hó 16-án.
GYENES JÓZSEF, kir. járásbíró.

3714. 1881. sz. 1768. 1882. sz. **Árverési hirdetmény.** 59.
A lévai kir. járásbíró mint telegkönyvi hatóság részéről közhírré tétetik, hogy a beszerzebányai **püspöki uradalom** végrehajtónak **Zatyik Mátyás** gr.-szöllösi lakos végrehajtást szenvedett elleni végrehajtási ügyében a kérelem követelés kezében a végrehajtási árverés **50 frt. 51 kr.** tőke követelés és ennek 1848. évi május hó 1-ső napjától egy 1 frt. 70 kr. után 1864. évi november 1-től járó 5% kamatai 7 frt. perbeli 11 frt. 73 kr. végrehajtási már megállapított, valamint jelenlegi 8 frt. 60 kr. és a még fölmerülő költségeknél kielégítése végett az 1881. LX. t. cz. 144. §. alapján és a 146. §. értelmében a lévai kir. bíró területén levő Gr.-Szöllös község határában fekvő s a végrehajtást szenvedett Zatyik Mátyik tulajdonánál felvett s a gr.-szöllösi 137. ivben A. I. 1-5. sorsz. alatti fekvőségre 406 frt. o. é. az A. + 1. sorsz. alatti fekvőségre 306 frt. o. é. az A. + 2. sorsz. alatti szöllő fekvőségre 216 frt. o. é. ezennel megállapított kikiáltási árban, elrendeltetik.
Az árverés megtartására határidőül **1883. évi márczius hó 12-ik** napjának **délelőtti 3 óra**ja Gr.-Szöllös községe tüzetik ki.
Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át vagyis a gr.-szöllösi 137. ivben A. I. 1-5. sorsz. alatti fekvőségre 40 frt. 60 kr. o. é. az A. + 1. sorsz. alatti fekvőségre 30 frt. 60 kr. az A. + 2. sorsz. alatti szöllőre 32 frt. 60 kr. o. é. készpénzben, vagy az 1881. LX. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi novemberhó 1-én 3333. sz. a. kelt m. kir. ig.-ügymin. rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bántpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.
Ellenben a gr.-szöllösi 177. ivben az A. + 1. sorsz. alatti fekvőségre néve az árverés megrendelése iránt a kérvény az 1881. évi 60. t. cz. 161. §-a értelmében elutasítatik és mint elutasított följegyeztetni rendeltetik.
Kelt Léván, a kir. bíró mint tkvi hatóságnál 1882. évi deczemberhó 17-én.
GYENES JÓZSEF, kir. járásbíró
32 1

3715. 1881. sz. 1765. 1882. sz. **Árverési hirdetmény.** 55.
A lévai kir. járásbíró mint telegkönyvi hatóság részéről közhírré tétetik, hogy a beszerzebányai **püspöki uradalom** végrehajtónak **Zelenka Jakab** tolmácsi lakos végrehajtást szenvedett elleni végrehajtási ügyében a kérelem következtében a végrehajtási árverés **56 frt. 66 kr.** tőke követelés és ennek 1848. évi május hó 1-ső napjától egy 6 frt. 48 kr. után 1864. évi november 1-től járó 5% kamatai 10 frt. 36 kr. végrehajtási már megállapított, valamint már jelenlegi 8 frt. 60 kr. és a még fölmerülő költségeknél kielégítése végett az 1881. LX. t. cz. 144. §. alapján és a 146. §. értelmében a lévai kir. járásbíró területén levő Gr.-Szöllös község határában fekvő s a Zelenka Jakabnak a gr.-szöllösi 50. sz. tjkvben A. + 1. sorsz. alatti **fekvőségre** 112 frt. o. é. — Az A. + 2. sorsz. alatti **fekvőségre** 12 frt. o. é. és a A. + 3. sorsz. alatti **szöllő** fekvőségre 30 frtban ezennel megállapított kikiáltási árban, elrendeltetik.
Az árverés megtartására határidőül **1883. évi márczius hó 8-ik** napjának délelőtti 10 óraja Gr.-Szöllös községében tüzetik ki.
Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át vagyis az A. + 1. sorsz. alattira 11 frt. 20 kr. az A. + 1. sorsz. alattira 1 frt. 20 kr. o. é. és az A. + 3. sorsz. alattira néve pedig 3 frt. o. é. készpénzben, vagy az 1881. LX. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi novemberhó 1-én 3333. sz. a. kelt m. kir. igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bántpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.
Kelt Léván, a kir. járásbíró mint tkvi hatóságnál 1882. évi deczember hó 16-kán.
GYENES JÓZSEF, kir. járásbíró.

3709. 1881. sz. 1763. 1882. sz. **Árverési hirdetmény.** 56.
A lévai kir. járásbíró mint telegkönyvi hatóság részéről közhírré tétetik, hogy a beszerzebányai **püspöki uradalom** végrehajtónak **Havran József** gr.-szöllösi lakos végrehajtást szenvedett elleni végrehajtási ügyében a kérelem következtében a végrehajtási árverés **61 frt. 95 kr.** tőke követelés és ennek 1848. évi május hó 1-ső napjától egy 6 frt. 88 kr. után 1864. évi novemberhó 1-sőtől 1868. évi: pril 17-ig járó 5% kamatai 6 frt. 88 kr. perbeli 11 frt. 26 kr. végrehajtási már megállapított valamint jelenlegi 8 frt. 60 kr. és a még fölmerülő költségeknél kielégítése végett az 1881. LX. t. cz. 144. §. alapján és a 146. §. értelmében a lévai kir. bíró területén levő Gr.-Szöllös határában fekvő Havran Józsefnek a gr.-szöllösi 46. sz. tjkvben A. I. 1-6. sorsz. alatti **fekvőség** és tartozékára **197 frt. o. é.** továbbá az A. + 1. sorsz. alatti **szöllő** fekvőségre és tartozékára **130 frt.** ezennel megállapított kikiáltási árban elrendeltetik.
Az árverés megtartására határidőül **1883. évi márczius hó 5.** napján délelőtti 10 óraja tüzetik ki.
Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10% vagyis az A. I. 1-6. sorsz. alatti 191 frt. 70 kr. o. é. és az A. + 1. sorsz. alattira 13 frt. o. é. készpénzben, vagy az 1881. LX. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi nov. hó 1-én 3333. sz. a. kelt m. kir. ig.-ügymin. rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban letenni, vagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bántpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.
Kelt Léván, 1882. évi deczemberhó 15. napján. A lévai járásbíró mint telegkönyvi hatóság.
GYENES JÓZSEF, kir. járásbíró.

HIRDETMÉNY.

A Lévai Takarékpénztár részvénytársaság ez évi rendes közgyűlése f. évi 18-án d. e. 9 órakor az intézet saját helyiségében fog megtartatni, melyre a t. cz. részvényesek ezennel tisztelettel meghívattak.

A közgyűlés tanácskozás tárgyai.

1. Ideiglenes elnök és jegyző választása.
2. Igazgatóság jelentése, és a mérleg előterjesztése.
3. A felügyelő bizottság jelentése az évi mérlegről és az osztalék meghatározásáról.
4. Zárszámadások megvizsgálása és a felmentés megadása.
5. Az igazgatóság és felügyelő bizottság újbóli megválasztása.
6. A netán beadandó indítványok tárgyalása.

60. 2-1.

Az igazgatóság.

Meghívás.

A Lévai Takaré- és Hitelintézet X-ik évi rendes közgyűlését f. é. márcziushó 20-án d. e. 10 órakor saját helyiségében tartandja, melyre a t. részvényesek tisztelettel meghívattak. *)

A közgyűlés tárgyai:

1. Az igazgatóság és a felügyelő bizottság jelentése a lefolyt tüzletév eredményéről.
2. A tiszta jövedelem felosztása és a felmentvény megadása.
3. A felügyelő bizottság javadalmazásának megalapítása.
4. A közgyűlési jegyzőkönyv hitelesítésére 3 részvényes kijelöltése.

Léván, 1883 febr. 20. **Mailáth Imre,** elnök.

*) Alapsz. 14. §: hogy a részvényesek szavazati jogukat a közgyűlésen gyakorolhasák, szükseges, miszerént azon részvényeiket, melyeknél fogva szavazati jogukat gyakorolni akarják, 8 nappal a közgyűlés előtt az intézet helyiségében letemeyezték.

57. 3-2.

Alulírottak a n. é. gazdaközönség becses figyelmébe ajánljuk mindennemű

Gazdasági Gépek-, és Kertészeti eszközök-,
ugyszintén
**Gazdasági és kerti Vetemény-
magvakból**
dusan fölszerelt raktárunkat.

Luczerna - és vöröshere - magot

bármily mennyiségben s a legjutányosabb áron szolgáltatunk.

Léván, mély tisztelettel

Kern Testvérek
vas- és fűszerkereskedők.
61. 2-2.

